

Друго духовно първенство, другъ безсмъртенъ паметникъ на величие и слава остави следъ себе си тоя достоенъ и великъ български синъ, които му отреждатъ достойно и заслужено мѣсто въ душитѣ на цѣль народъ. Съ тѣхъ поколѣнието се гордѣе и слави паметъта му, съ тѣхъ историята е записала неговото героично име, пѣвци и пѣсни сж се преклоници предъ неустрашимия му духъ, предъ подвизитѣ и славната му смъртъ, които оставатъ да живѣятъ презъ вѣковетѣ . . .

А тамъ далече, въ тихото идилично селце, въ Елховския край, гдето е сгушено въ пазвитѣ на легендарната Странджа планина, старинното село Ичме, преименувано въ честъ на войводата — на Стефанъ Караджово, — който тукъ за пръвъ пѣтъ видѣ Божието слънце, подъ синьото Тракийско небе, е въздигнатъ скроменъ паметникъ по почана на Караджовата сестра Търна въ 1895 година. На него има надписъ, който гласи: „Въ часть и споменъ на покойния ни съселянинъ — български поборникъ Стефанъ Караджата, роденъ на 11 май 1840 г., умрѣлъ на 1868 година. Стефанъ Караджово (Ичме). Поставенъ по инициативата на Търна Тодорова, сестра на Караджата“.

Скулпторътъ Кирилъ Тодоровъ, по случай стогодишнината отъ раждането на войводата (1840 — 1940) и седемдесетъ и две го-